

Αὐτὰ εἶναι τὰ ἐλάχιστα

Διάβαζα σ' ἓνα ξένο περιοδικὸ ἓνα ἄρθρο γιὰ τὴ Νέα Ἰόρκη «Τὴν πλουσιότερη πόλη τοῦ κόσμου». Σᾶς παραθέτω ἓνα - δυὸ ἀποσπάσματα.

«Οἱ ἐκθῆσεις πού γίνονται στὴ Ν. Ἰόρκη μὲ ἀντικειμενικὸ σκοπὸ τὴ ληστεία ἔχουν καταστήσει πιά τέτοια καθημερινὴ κοινοτοπία, πού οἱ ἑφημερίδες οὔτε κἂν τὶς ἀναφέρουν. Μόνο ἂν ληστευθεῖ ἓνα τεράστιο χρηματικὸ ποσόν ἢ ἂν τὸ θῦμα σκοτωθεῖ κατὰ ἀσυνήθιστα ἄγριο τρόπο κρίνεται ἄξιο νὰ δημοσιευθῇ ἢ εἰδηση».

Καὶ ἄλλοῦ:

«Στὰ περισσότερα δημοτικὰ σχολεῖα τὰ μαθήματα γίνονται ὑπὸ ἀστυνομικῆ συνοδείας. Ἡ παρουσία τῶν ἀστυνομικῶν εἶναι ἀπαραίτητη γιὰ νὰ μὴ ἐκτρέπονται οἱ μαθητὲς σὲ ἐμφύλιο πόλεμο μεταξὺ λευκῶν καὶ μαύρων.

Ἡ διάδοση τῶν ναρκωτικῶν εἶναι τὰ τελευταῖα χρόνια μιὰ ἄλλη πληγὴ στὰ δημοτικὰ σχολεῖα.

Λαθρέμποροι ναρκωτικῶν ἔχουν ἀντικαταστήσει στὴν εἴσοδο τῶν σχολείων τοὺς... κουλουρτζήδες τοῦ παλιοῦ καλοῦ καιροῦ».

Κι' αὐτὰ εἶναι τὰ ἐλάχιστα πού θὰ μπορούσα νὰ σᾶς μεταφέρω ἀπὸ τὸ ἄρθρο αὐτὸ τοῦ ἀμερικανοῦ Ἄντριου Χάρις. Θὰ μπορούσαμε νὰ μιλοῦμε γιὰ ὄρες γιὰ τοὺς ζητιάνους καὶ τὶς τρέλλες τοῦ Χάρλεμ, τοῦ Μπροῦκλιν καὶ τοῦ Ματχάταν, γιὰ τὰ ποντίκια πού πιά ἀπέκτησαν τόση θρασύτητα ὥστε νὰ δαγκάνουν ἀκόμη καὶ παιδιὰ, γιὰ τὸ νερό τῆς Νέας Ἰόρκης πού ἔχει μέσα... σκουλίκια ἢ γιὰ τὸ μετρὸ μὲ τὶς καθημερινὲς δολοφονίες του. Θὰ μπορούσαμε νὰ ἀναφεροῦμε στὰ προβλήματα πού δημιουργοῦνται σὲ μιὰ πόλη 8 ἑκατομμυρίων ἀνθρώπων, ὅταν τελειώνει τὸ νερό, ὅταν δὲν ἀρκεῖ ὁ ἠλεκτροσμάς, ὅταν ἀπεργοῦν οἱ σκουπιδιάρηδες ἢ οἱ φορτοεκφορτωτὲς.

Θὰ μπορούσαμε νὰ λέμε καὶ νὰ λέμε. Ὅμως σταματᾶμε ἐδῶ καὶ παίρνουμε θαθεῖα εἰσπνοὴ ἀνακούφισης πού ζοῦμε σ' αὐτὸ τὸ μικρὸ τόπο, πού βλέπουμε ἥλιο κι' ἀνάπνέουμε ὄξυγόνο καὶ πού βγαίνουμε ἀφήνοντας τὴν πόρτα μας ξεκλείδωτη ἢ τὸ αὐτοκίνητο μας ἀνοιχτό!!